

הממונה על המשמעת

24.8.2021
תיק מס' 72/2021

דיון משמעתי-

בעניינו של XXX מבית הספר למשפטים

1. העבירות המיוחסות לסטודנט הן עבירות לפי סעיף 13.4 לתקנון המשמעת שעניינו הונאה בבחינה ו/או לפי סעיף 13.6 שעניינו הפרת הוראות הנוגעות לבחינה. הארוע התרחש בתאריך ה 16.7.22 במהלך בחינה בקורס "ייסודות המקצוע המשפטי" בבית הספר למשפטים, כאשר הטלפון של הסטודנט נמצא מוסלק מתחת לאחד הפחים בתא השירותים שאליהם יצא התלמיד במהלך הבחינה. נמצאת איתנו משגיחה 1 הדר המשגיחה בעת הארוע, ונשמע את עדותה.
2. ביום 11.8.21 התקיים דיון בעניינו של הסטודנט. הדיון התקיים בזום. הסטודנט היה מיוצג. בדיון השתתפה המשגיחות משגיחה 1 ומשגיחה 2 שנתן עדות מפורטת על שארע במהלך הבחינה.
- משגיחה 1 :

הבחינה היתה שלוש שעות פלוס הארכת זמן. בבחינה כזו יש לנו שעה באמצע יציאה לשירותים. הסטודנט יצא פעמיים בשעה שמותר לצאת לשירותים. פעם ראשונה ממש בתחילת הזמן של היציאה, וכעבור שלוש ארבע דקות שמתי לב שהוא מתעכב, כי אני יודעת שבבחינה הם ממהרים ורצים ה לוך חזור, אז הסתכלתי על השעון ולקחתי זמן וראיתי שהוא נשאר שם 12 דקות בערך. בפעם השנייה במהלך השעה הזאת, הוא ביקש שוב לצאת, הוא יצא לשירותים וכהסטודנט הסתכלתי על השעון כי זה היה נראה לי מוזר, והוא התעכב בערך 8 דקות. לפני שהוא חזר, אני יצאתי החוצה וסיפרתי למשגיחת החוץ, משגיחה 2 שיש לי חשד כי הסטודנט מתמהמה בשירותים. חיכינו שתינו בחוץ. כשהוא יצא הוא היה קרוב יותר למשגיחה 2, והיא שאלה את הסטודנט אם יש לו משהו בכיסים. הוא הכניס את הידיים לכיסים, משך אותם החוצה והראה לה שאין לו שום דהסטודנט. הוא המשיך להיבחן כמוכן, ובזמן הארכת הזמן, אני הודעתי לכולם שיש דקות ספורות לשירותים למי שחייב ובבקשה להזדרז כי אין זמן. הסטודנט ביקש לצאת שוב, הוא יצא ושוב התמהמה בערך כ 7 דקות.
- משגיחה 2 :

אחרי שהוא ישב שוב הרבה זמן אני החלטתי שבכל אופן שיש משהו חשוד. ואז נכנסתי יחד עם המנקה. פתחנו את המיכל של הנייר טואלט- לא מצאנו. אחרי השירותים לא מצאנו, ואז עלה בדעתי להרים את הפח שהיה מונח על המדף העליון מעל האסלה. זה דיי גבוה, ואז היא מצאה את הטלפון מאחור. כשהוא סיים הוא רצה להיכנס שוב לשירותים. כאשר הוא סיים את הבחינה, הוא רצה להיכנס שוב לשירותים ועצרתי אותו. אמרתי לו לרדת למטה כי חשבת שיש עוד סטודנטים שנבחנו בכיתה, ולכן לא נתתי לו לקחת את הטלפון כי לא הייתי בטוחה שזה שלו. הטלפון היה אצלי בתיק מהסטודנט. כסיימו ראינו אותו עומד במרחק של 100 מטר לפחות מהכניסה לבניין. הוא המתין שם על הספסל ויותר מאוחר חזר חזרה לבניין, כנראה כדי לאסוף את הטלפון.
3. לטענת הסטודנט הוא הגיע באיחור למבחן (לטענתו איחור של בערך 10 דקות) הוא נלחץ, ובפעם הראשונה שהוא יצא לשירותים הוא גילה שהטלפון עליו והוא נלחץ. מה שהוא עשה זה להשאיר את הטלפון שם. לאחר מכן הוא יצא לשירותים עוד פעמיים במהלך הבחינה כי הוא

לא הרגיש טוב ולכן הוא גם התעכב. כשהסטודנט בסוף המבחן חזר לבדוק איפה הטלפון ולא מצא אותו, הוא היה בטוח שהטלפון שלו נגנב והוא לא תיאר לעצמו שהבוחנות לקחו את הטלפון שלו וזאת מבלי לבקש את התגובה שלו.

4. עוד קבל הסטודנט על כך שלאחר הבחינה לא ניגשו אליו הבוחנות להסטודנט עימו אם הטלפון שלו ולבקש את תגובתו לגבי המצאות הטלפון בשירותים בתוך הפח. בנוסף, כפי שמתואר בפרטי הקובלנה. אחת הבוחנות השתמשה בתאריך הלידה של הסטודנט כדי לפתוח את המכשיר בכדי לוודא אם מדוהסטודנט במכשיר שלו.

5. התרשמתי שעדות הסטודנט מלאה חורים, סתירות ואינה אמינה כלל. ראשית, לנושא הטלפון והחזקתו אצל רשויות המשמעת. הסטודנט טוען בנשימה אחת שתי טענות סותרות. האחת, שלא ביקשו את תגובתו לאחר בחינה והשניה שנעשו פעולות כדי להסטודנט אם זה הטלפון שלו. כפי שהעידה המשגיחה משגיחה 1 היא ראתה את הסטודנט בסוף המבחן ממש מחכה שהבוחנות יצאו מהבניין :

"אני רוצה להוסיף רק שהסטודנט ממש חיכה לנו שנצא מהבניין. הוא ראה אותנו. אני גם עהסטודנטית לידו וקיוויתי שהוא ישאל אם מצאנו טלפון. הוא ראה אותי ולא התייחס בכלל ולא שאל שום דהסטודנט. ירדנו למטה והשאירו את הטלפון במדור בחינות. לא נגענו בו מפאת צנעת הפרט. **רק ראינו שהוא דולק**. אחרי שמסרנו את החומר למטה ועלינו כדי לנסוע הביתה, עהסטודנטית שוב דרך הספסל והוא ישב שם עם סטודנטית והוא גם לא פנה אלינו. "

6. כיצד היו אמורות הבוחנות לפנות להסטודנט כאשר הוא לא פונה אליהן ומזדהה כבעל הטלפון שנמצא בשירותים. התנהגות של הסטודנט שהמתין שהבוחנות יצאו מהבניין מעידה על כך שהבין שהחבאת הטלפון בשירותים עלולה לסבך אותו. בדיון בפני, ניסה הסטודנט לטעון בתחילה שחשב שהטלפון שלו נגנב ולכן לא פנה לבוחנות. אך זהו הסהסטודנט קלוש שאינו עולה עם המציאות. גם בעל טלפון שחושד בגניבה פונה למשגיחות על מנת להסטודנטר אם מצאו במקרה טלפון. לאחר מכן זנח הסטודנט את גרסת "חשבתי שגנבו לי" ואמר : הממונה : אתה ידעת איפה הטלפון.

הסטודנט : ידעתי שהוא בשירותים. אני החבאתי אותו.

הממונה : ישעת שהטלפון בשירותים, למה לא פנית למשגיחות שהיו לידך שואלת אם מצאו את הטלפון שלך שהיה בשירותים?

הסטודנט : הסטודנטגע שיצאתי מהבחינה הלכתי לשירותים כדי לקחת את הטלפון. לא נתנו לי להיכנס לעשות זאת כאמור. ירדתי למטה. היה נראה לי שהכי נכון זה לחכות לתום הבחינה ולראות איפה הטלפון. הלכתי לשירותים לאחר הבחינה, חיפשתי אותו ולא מצאתי. כשחזרתי, זה היה יום שישי, לא מצאתי אדם שאני יכול להתייעץ איתו. דיהסטודנטית עם חהסטודנטה ודיהסטודנטית עם אמא שלי ואמרתי לה שאני לא יודע היכן הטלפון. כל ההתנהלות שלי היתה מתוך פאניקה. לא חשבתי באופן ראציונלי.

הממונה : אולי הפאניקה היתה משום שאתה עשית פעולה שהיא בגדר עבירה משמעתית? שהחבאת טלפון בזמן הבחינה בשירותים, ויצאת לשירותים ופשוט לא רצית לשאול את הבוחנות פשוט כדי לא להפליל את עצמך.

הסטודנט : כן בדיוק. לא רצית שתדעו שהחבאתי את הטלפון. אני מודה שעהסטודנטית עהסטודנטה בכך שהחבאתי את הטלפון בשירותים, אבל לא עשיתי בו שום שימוש.

7. שנית, סתירה נוספת בעדות הסטודנט קיימת בתיאור סדר הפעולות ביום המבחן. בתגובה בכתב לקובלנה נכתב כך :

"ביום המבחן לקורס יסודות המקצוע המשפטי איבדתי את הטלפון, עכשיו כאמור מהסטודנט לי שמצאתם אותו בשירותים. זה נכון, ניגשתי לשירותים שלוש פעמים במהלך הבחינה וזאת כי לא הרגשתי טוב. כמו כן, ניגשתי לשירותים פעם אחת נוספת- לפני הבחינה, בכדי להקיא כי כאמור לא הרגשתי טוב ככל הנראה **בפעם הזאת** שכחתי את הטלפון בשירותים. לאחר הבחינה לקחתי את התיק ויצאתי מהבניין. שם הבנתי שהטלפון לא נמצא עליי, לכן חיפשתי אותו במקומות שהייתי בהן, כולל בשירותים, אך הוא לא היה שם. בשעה שסיימתי את המבחן כהסטודנט לא היו אנשים שיכלתי לבקש מהם עזרה במציאת הטלפון..."

סדר פעולות זה לא מתיישב עם גרסת הסטודנט שנמסרה לבית הדין ביום הדיון. בעדותו בפני אמר הסטודנט:

הסטודנט: אז אסביר. לא הרגשתי טוב כקמתי בבוקר. הגעתי באיחור. גם ככה הייתי בלחץ מהמבחן אז הייתי בלחץ גם בגלל שאיחרתי. השארתי את הטלפון בכיס. שכחתי אותו בכיס. כשהגעתי לשירותים בפעם הראשונה לשירותים ראיתי שהוא עליי ולא רציתי שידעו והתנהלתי מתוך פאניקה. הדהסטודנט הראשון שעלה לי הסטודנטאש זה להחביא את הטלפון, לעשות את הבחינה כמו שצריך ובתום הבחינה אקח את הטלפון חזרה.

הממונה: הגרסה הקודמת שלך היתה שאתה איחרת לבחינה כי נכנסת להקיא. נכון? לפני הבחינה נכנסת להקיא.

הסטודנט: כן.

הממונה: ואז הגעת לבחינה בעשר ושתיים או שלוש דקות, אז הטלפון, כשהקאת, לא החבאת אותו בשלב הראשון בשירותים? מתי החבאת את הטלפון?

הסטודנט: **החבאתי את הטלפון במהלך הבחינה, בפעם הראשונה שהייתי בבחינה, לא לפני הבחינה.**

8. הסטודנט והמייצגת התעכבו ארוכות על כך שהחזקת הטלפון על ידי רשויות המשמעת היא פגיעה בפרטיות ופגיעה בקניין והפגם בהליך שנפל לכמשגיחה 2 צריך להביא לגניזת הקובלנה. איני סבורה כך. הטלפון הוא חומר ראיתי לקובלנה והוא הוחזק על ידי רשויות המשמעת עד לדיון בקובלנה מתוך מחשבה שאולי יהיה צורך לעשות בו שימוש. כאמור, הטלפון נמצא כשהוא דולק בשירותים ולפיכך היה בסיס מוצק לחשד כי נעשה בו שימוש שלא כדין. מכיוון שהסטודנט לא פנה למשגיחות למרות שראה אותן יוצאות מהבניין בתום הבחינה - לא היתה דרך להודיע לו על כך שהטלפון נמצא ולבקש את תגובתו. לטענת הסטודנט נודע לו שהטלפון מוחזק אצל מזכירת ועדת משמעת רק כשקיבל את כתב הקובלנה. כאשר פנה לבית הדין לקבל את הטלפון – נתתי ביום 5.8.21 החלטת ביניים שנשלחה באמייל לסניגור הראשי, עדן אליאב:

הטלפון המדוהסטודנט הוא ראיה בקובלנה שהוגשה נגד הסטודנט. דינו כדין ראיה אחרת שמחזקת על ידי מזכירות ועדת משמעת עד לקיומו של דיון. כפי כתב לך הממונה על התביעה לא יעשה שימוש בטלפון ללא אישורו של הסטודנט. בטופס הקובלנה נכתב שהממונה על המדור (ניצח) הצליחה לפתוח את המכשיר. איני יודעת מה היתה הסיבה לכך. יתכן שמדוהסטודנט היה בפעולה שנועדה להסטודנטר למי שייך הטלפון. הדיון המשמעתי נקבע לשבוע הקרוב ואחרי הדיון יושב הטלפון לסטודנט.

9. ביום הדיון – לאחר ששמעתי את מכלול הראיות והקשבתי לגרסתו של הסטודנט, לא ראיתי צורך הסטודנטאיות תומכות נוספות שדורשות פתיחה של הטלפון. אציין שזמן קצר לאחר תום הדיון הגיע הסטודנט למזכירת ועדת משמעת וביקש לקבל את הטלפון. בפניה אלי

הבהרתי לסטודנט שהוא יכול לקבל את הטלפון, אך מאחר שהמייצגת אמרה בדיון שבכוונתה להגיש ערעור – כדאי שיתיעץ עמה. למיטב הבנתי, הסטודנט יצא להתייעץ עם המייצגת והחליט לא לקחת את הטלפון מרשויות המשמעת.

10. לאחר ששמעתי את מכלול הראיות, מצאתי שיש מקום להרשיע את הסטודנט בעבירה לפי סעיף 13.4. לתקנון. הטלפון הדולק של הסטודנט נמצא מוסלק מתחת לפח בשירותים שאליהם הוא יצא 3 פעמים במהלך בחינה לפרקי זמן ארוכים ומעוררי חשד. לא שמעתי הסהסטודנט סביר מהסטודנט לעובדות אלו בהן הוא מודה. גם התנהגותו לאחר הבחינה מעוררת חשד כבד שכן למרות שהמתין לבוחנות שיצאו לאחר הבחינה לא מצא לנכון לפנות אליהן ולשאול אם מצאו את הטלפון שלו. הסהסטודנטיו של הסטודנט אינם אמינים בעיני וזאת בשל הסתירות הרבות שהתגלו בהם במהלך הדיון.

גזר הדין:

משמצאתי שיש ראיות להרשיע את הסטודנט בעבירה על סעיף 13.4 לתקנון המשמעת, לא מצאתי כי במקרה זה יש נסיבות המצדיקות הקלה בעונש.

לאור כל זאת אני קובעת כי יחולו במקרה זה העונשים הקבועים בתקנון:

(1) פסילת הקורס "יסודות המקצוע המשפטי"

(2) פסילת המבחן (ציון 0)

(3) הרחקה בפועל משנת הלימודים תשפ"ב

(4) הרחקה על תנאי באם יעבור עבירה נוספת לפי סעיף 13.4 או 13.6 לתקנון המשמעת.

התנאי יעמוד בתוקפו למשך 3 שנים.

זכות ערעור תוך 15 ימים.

פרופ' הממונה הולצמן גזית,
הממונה על המשמעת